

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

הוריות-הורה כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ר	ס	ת
ושוין שאין מביא אשם תלוי.																◊
מנלן?																^
דכתיב: (ויקרא ה') וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג, רבי סבר: מי שכל חטאו בשגגה, יצא זה שאין כל חטאו בשגגה אלא בהעלם דבר.																◊
מידי כל כתיב?																ז
אין, דאם כן נכתוב על שגגתו, למה לי אשר שגג? הא קמ"ל, דעד דאיכא כל חטאו בשגגה																!
ורבנן?																ז
מי שחטאו בשגגה, יצא משיח שאין חטאו בשגגה לא בעבודת כוכבים ולא בשאר מצות אלא בהעלם דבר עם שגגת מעשה.	[רבנן]															◊
אין בית דין חייבין עד שירורו בדבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת, וכן המשיח																■
ולא בעבודת כוכבים - עד שירורו על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת.																■
מנלן?																^
נאמר כאן (ויקרא ד) עליה ונאמר להלן (ויקרא יח) עליה, מה להלן דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת, אף כאן דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת.	דתניא, רבי:															◊
אשכחן צבור, משיח מנלן?																^
לאשמתי העם - הרי משיח כצבור.																◊
נשיא?																^
יליף מצות מצות, כתיב גבי נשיא: (ויקרא ד) ועשה אחת מכל מצות ה', וכתיב בצבור: (ויקרא ד) ועשו אחת מכל מצות, מה צבור - דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת, אף נשיא - דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת.																◊
יחיד?																^
אמר קרא: (ויקרא ד) ואם נפש, וילמד תחתון מעליון.																◊
ולא בעבודת כוכבים עד שירורו.																■
בעבודת כוכבים מנלן?																^
לפי שיצאה עבודת כוכבים לרדן בעצמה, יכול יהו חייבין אפילו על דבר שאין זדונו כרת ושגגתו חטאת? נאמר כאן מעיני ונאמר להלן מעיני, מה להלן דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת, אף כאן דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת.	דת"ר:															◊
אשכחן צבור - יחיד, נשיא, משיח מנלן?																^
אמר קרא: (ויקרא ד) ואם נפש אחת, אחד יחיד ואחד נשיא ואחד משיח - כולן בכלל נפש אחת הן, וילמד תחתון מן העליון.																◊
הניחא למאן דמפיק לה לעליה לג"ש - כדאמרן, אלא לרבנן דמפיקי לה לעליה לעריות וצרות, דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת מנא להו?																ז
נפקא להו מדמתני ליה ר' יהושע בן לוי לבריה:																!
(במדבר טו) תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה והגפש אשר תעשה ביד רמה וגו', הוקשה כל התורה כולה לעבודת כוכבים, מה עבודת כוכבים שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כאן שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.	[רבי יהושע בן לוי]															◊
אשכחן יחיד, נשיא, ומשיח בין בעבודת כוכבים בין בשאר מצות, צבור מנלן?																^
יליף עליון מתחתון.																!
ורבי הא דר' יהושע בן לוי מאי עביד ליה?																ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ריאה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

הוריות-הורה כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מפיק ליה לכדתניא:	[רבי]											
לפי שמצינו שחלק הכתוב בין רבים ליחידים, רבים בסיוף וממונן אבד, יחידים בסקילה וממונן פלט, יכול נחלוק בקרבנותיהם? ת"ל: תורה אחת יהיה וגו'.	[דתניא]											
טעמא דלא חלק הכתוב, הא חלק הוה אמינא נחלוק, מאי נייתי?	מתקוף לה רב חלקיה מהגרוניא:											
נייתי פר												
צבור בשאר מצות הוא דמייתן												
נייתי פר לעולה ושעיר לחטאת												
צבור בעבודת כוכבים הוא דמייתן												
נייתי שעיר												
נשיא בשאר מצות הוא דמייתן												
נייתי שעירה												
יחיד נמי היינו קרבנן												
איצטריך, ס"ד אמאי: צבור מייתי פר לעולה ושעיר לחטאת, הני נייתי איפכא, פר לחטאת ושעיר לעולה, א"נ צריך ואין לו תקנה, קמ"ל.												
דכ"ע מיהת: כי כתיבי הני קראי - בעבודת כוכבים הוא דכתיבי, מאי משמע?												
אמר קרא: (במדבר טו) וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה, איזו היא מצוה שהיא שקולה ככל המצות? הוי אומר: זו עבודת כוכבים.	רבא, ואי תימא ר' יהושע בן לוי, ואמרי לה כדו:											
אמר קרא: (במדבר טו) אשר דבר ה' אל משה, וכתיב: (במדבר טו) אשר צוה ה' אליכם ביד משה, איזו היא מצוה שהיא בדיבורו של הקב"ה וצוה על ידי משה? הוי אומר: זו עבודת כוכבים	דבי רבי תנא:											
(שמות כ) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום.	דתנא רבי ישמעאל:											
(במדבר טו) למן היום אשר צוה ה' והלאה לדורותיכם, איזו היא מצוה שהיא נאמרה בתחלה? הוי אומר: זו עבודת כוכבים.	דבי רבי ישמעאל תנא:											
עשר מצות נצטוו ישראל במרה, (דכתי':) (שמות טו) והיה אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך)	והא אמר מר:											
אלא, מהוראתא כדשנינן מעיקרא.												
אין חייבין על עשה ועל לא תעשה שבמקדש, ואין מביאין אשם תלוי על עשה ועל לא תעשה שבמקדש												
אבל חייבין על עשה ועל לא תעשה שבגדה, ומביאים אשם תלוי על עשה ועל לא תעשה שבגדה.												
איזו היא מצות עשה שבגדה? פרוש מן הגדה, ומצות לא תעשה? אל תבא על הגדה.												
מנא הני מילי דצבור לא מחייבי קרבן בעלמא, ויחיד אשם תלוי נמי לא?												
נאמר ואשם בחטאת ובאשם תלוי, ונאמר ואשמו בצבור, מה ואשם ביחיד בחטאת קבועה, אף ואשמו בצבור בחטאת קבועה ומה צבור בחטאת קבועה, אף אשם תלוי נמי אין בא אלא על ספק חטאת קבועה.	רב יצחק בר אבדימי:											
אי הכי, קרבן עולה ויורד נמי הא כתיב: (ויקרא ה) והיה כי יאשם לאחת מאלה	אמרי:											
דנין אשמו מן אשם ואין דנין אשם מן אשם.												
ומאי נ"מ?												
והא תני דבי רבי ישמעאל: (ויקרא יד) ושם הכהן ובה הכהן - זו היא שיבה זו היא ביאה												
ועוד, נילף מן ואשם מטומאת מקדש וקדשיו, דכתיב: (ויקרא ה) והוא טמא ואשם												

<p>❖ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

הוריות-הורה כהן משיח	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
דנין ואשם ומצות ה' מן ואשם ומצות ה'.	רב פפא:										!	ה:
ונילף ואשם ונשיאת עון מן ואשם ונשיא עון	רב שימי בר אשי לרב פפא:	ז										ה:
דנין ואשם ומצות ה' אשר לא תעשינה מואשם ומצות ה' אשר לא תעשינה, ואל יוכיח שמיעת קול וביטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו שלא נאמר בהם ואשם ומצות ה' אשר לא תעשינה.	אלא אמר ר"נ בר יצחק:									!	◊	ה:
אין חיובין על שמיעת קול ועל ביטוי שפתים ועל טומאת מקדש וקדשיו והנשיא כיצא בהם, דברי רבי יוסי הגלילי	[רבי יוסי הגלילי]										◆	מ:
הנשיא חייב בכולן חוץ משמיעת הקול, שהמלך לא דן ולא דנין אותו, לא מעיד ולא מעידין אותו.	רבי עקיבא:										◆	ה:
מ"ט דר' יוסי הגלילי? אמר קרא: והיה כי יאשם לאחת מאלה, כל שמתחייב באחת מתחייב בכולן, ושאין מתחייב באחת אין מתחייב בכולן.	עולא:										◆	ה:
ואימא: מתחייב באחת מהן ואע"פ שאין מתחייב בכולן										ז	◊	ה:
אלא טעמא דר' יוסי הגלילי מהכא											!	ה:
נאמר (ויקרא ה) לא תגיע ידו, ונאמר (ויקרא ה) לא תשיג ידו, מי שבא לידי עניות ועשירות, יצא נשיא ומשיח שאין באין לידי עניות, נשיא - דכתיב: (ויקרא ד) ועשה אחת מכל מצות ה' אלהיו, מי שאין על גביו אלא ה' אלהיו, משיח - דכתיב: (ויקרא כא) והכהן הגדול מאחיו, שהוא גדול מאחיו בנוי בכח בחכמה ובעושר	דתניא, היה רבי ירמיה אומר:										!	ה:
מנין שאם אין לו גדלה משל אחיו? ת"ל: והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו, גדלהו מאחיו.	אחרים:										■	ט:
נשיא שנצטרע, מהו? מידחה דחי או מיפטר פטיר?	בעא מיניה רבינא מר"נ בר יצחק:										^	ט:
דילך או דגזא?	א"ל: [ר"נ בר יצחק]										!	ט:
משיח פטור מכולן.	תניא, ר"ע:										■	ט:
מ"ט דר"ע? אמר קרא: (ויקרא ו) זה קרבן אהרן ובניו, זו באה חובה לו, ואין אחרת באה חובה לו.	רבא:										■	ט:
ואימא: כי ממעט ליה רחמנא - מדלי דלות, ומאי ניהו? עשירית האיפה, אבל עניות ועשירי לא מעטיה רחמנא											ז	ט:
לא ס"ד, דכתיב: (ויקרא ה) וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה, המתכפר באחת מתכפר בכולן, ושאין מתכפר באחת אין מתכפר בכולן.											!	ט:
אלא מעתה, דכתיב: (ויקרא ה) והיה כי יאשם לאחת מאלה, ה"נ דכל המתחייב באחת מתחייב בכולן, ושאין מתחייב באחת אין מתחייב בכולן											ז	ט:
נשיא חייב חוץ משמיעת קול	אלמה תנן, ר"ע										■	ט:
מאחת משמע ליה, לאחת לא משמע ליה.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:										!	ט:
ומ"ש מאחת דמשמע ליה?											ז	ט:
דכתביה רחמנא לבסוף גבי עשירית האיפה, למימרא דכל דמחייב בעשירית האיפה מחייב בכולן, דאי ס"ד מתחייב באחת אע"פ שאין מתחייב בכולן, נכתביה להאי מאחת מאלה בדלות, א"נ בעשירות.											!	ט:
כל המצות שבתורה שחייבין על דוונן כרת ועל שגגתן חטאת - היחיד מביא כשבה ושעירה, והנשיא שעיר, ומשיח וב"ד מביאין פר											■	מ:
ובעבודת כוכבים - היחיד והנשיא והמשיח מביאין שעירה, וב"ד פר ושעיר, פר לעולה ושעיר לחטאת.											■	ט:
אשם תלוי - היחיד והנשיא חייבין, ומשיח וב"ד פטורין.											■	ט:
אשם ודאי - היחיד והנשיא והמשיח חייבין, וב"ד פטורין.											■	ט:
על שמיעת הקול, ועל ביטוי שפתים, ועל טומאת מקדש וקדשיו - ב"ד פטורין, והיחיד והנשיא והמשיח חייבין, אלא שאין - כ"ג משיח חייב על טומאת מקדש וקדשיו, דברי ר"ש.	[רבי שמעון]										■	ט:
ומה הן מביאין? קרבן עולה ויורד	[רבי שמעון]										■	ט:
הנשיא מביא שעיר.	רבי אלעזר:										■	ט:

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

הוריות-הורה כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ר"ש היה נותן כלל:	תניא: [ר"ש]									◊		
כל שהיחיד באשם תלוי - הנשיא כיוצא בו, משיח וב"ד פטורין וכל שהוא באשם ודאי - נשיא ומשיח כיוצא בהן, וב"ד פטורין										◊		
שמיעת הקול, ובטוי שפתיים, וטומאת מקדש וקדשיו - בית דין פטורין, נשיא ומשיח חייבין, אלא שאין הנשיא חייב בשמיעת הקול, ולא משיח בטומאת מקדש וקדשיו										◊		
כל שהוא בעולה ויורד - נשיא כיוצא בו, משיח ובית דין פטורין.										◊		
הא גופא קשיא, אמרת: שאין משיח חייב בטומאת מקדש וקדשיו, בטומאת מקדש וקדשיו הוא דפטור, אבל בשמיעת הקול ובטוי שפתיים חייב									⚡	◊		
כל שהוא בעולה ויורד - נשיא כיוצא בו, משיח ובית דין פטורין	אימא סיפא:									⚡		◊
קתני משיח ובית דין פטורין, מה בית דין פטורין מכולהון, אף משיח פטור מכולהון										⚡		
קשיין אהדד?										⚡		
לא קשיא: כאן בדלות, כאן בדלי דלות, ור"ש סבר לה כר"ע בחדא ופליג עליה בחדא, סבר לה כר"ע בדלי דלות דפטור, ופליג עליה בדלות.	רב הונא בריה דרב יהושע:									!		◊
אלא שאין כ"ג חייב כל.	[רבי שמעון]											■
מ"ט דר"ש? דתיבי: (במדבר יט) ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל, מי שקרבנו שוה לקהל, יצא זה שאין קרבנו שוה לקהל.	חזקיה:											■
א"כ, נשיא נמי אין קרבנו שוה לקהל												⚡
שוה בכפרה דיוה"כ.												!
א"כ, כהנים נמי לא שוו לקהל - בכפרה דיוה"כ												⚡
כהנים שוו לקהל בשאר מצות דשנה כולה.												!
משיח נמי הא שוה בשאר מצות דשנה												⚡
אימא הכי: מי שחטאתו שוה ליחידים, ומאי ניהו? קהל.	אלא אמר רבא:											■
הנשיא מביא שעיר וכו'.	רבי אלעזר:											■
לא אמר ר' אליעזר אלא בטומאת מקדש וקדשיו, הואיל ונאמר כרת בו כבקבועה.	רבי יוחנן:											■
ה"נ מסתברא, דאי ס"ד ר"א על כולהון קאמר, מכדי שעיר נשיא ופר משיח במקום יחיד לחטאת קאי, ניתני נמי: משיח מביא פר בשמיעת קול ובטוי שפתיים, אלא מדלא קתני משיח, ש"מ אטומאת מקדש וקדשיו, קאי, דמשיח פטור.	רב פפא:											■
ממאי? דלמא ר"א אכולהון קאי, ובמשיח סבר לה כר"ע, דאמר: משיח פטור בכלן	רב הונא בריה דרב נתן לר"פ:											⚡
ור"ע מי פטר ליה מפר?	א"ל: [רב פפא]											⚡
ותו לא מידי.												■
מודה ר"א שאין מביא אשם.	רבי יוחנן:											◊
אשם תלוי בא על טומאת מקדש וקדשיו.	תני תנא קמיה דרב ששת:											■
דאמר לך מני? ר"א היא, דאמר: הואיל ונאמר בו כרת כבקבועה מיייתי נשיא שעיר עליה	א"ל: [רב ששת]											⚡
מודה ר' אליעזר שאין מביא אשם תלוי	והא"ר יוחנן:											⚡
קשיא.												■
הדרן עלך הורה כהן משיח												◊

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

הוריות-כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כהן משיח שחטא ואח"כ עבר ממשחותו, וכן נשיא שחטא ואחר כך עבר מגדולתו - כהן משיח מביא פר, והנשיא מביא שעיר.												■
משיח שעבר ממשחותו, ואחר כך חטא, וכן הנשיא שעבר מגדולתו ואח"כ חטא - כהן משיח מביא פר, והנשיא כהדיוט.												■
השתא יש לומר: עבר ממשחותו ואח"כ חטא מביא פר, חטא ואח"כ עבר ממשחותו צריכא למימר?												◊
משום דקתני גבי נשיא, דכי עבר מנשיאותו ואח"כ חטא כהדיוט מיימי, אהכי תני גבי משיח: חטא ואח"כ עבר מביא פר.												◊
מנא ה"מ?												◊
(ויקרא ד) והקריב על חטאתו, מלמד שמביא חטאתו משעבר	דתנו רבנן:											◊
שיכול והלא דין הוא: ומה נשיא שמביא בשגגת מעשה - אין מביא חטאתו משעבר, משיח שאין מביא בשגגת מעשה אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה - לא כ"ש												◊
תלמוד לומר: והקריב על חטאתו, מלמד שמביא על חטאתו משעבר.												◊
ונייתי נמי נשיא מק"ל: ומה משיח שאין מביא בשגגת מעשה - מביא חטאת משעבר, נשיא שמביא חטאת בשגגת מעשה - אינו דין שמביא חטאתו משעבר												◊
תלמוד לומר: (ויקרא ד) אשר נשיא יחטא, כשהוא נשיא אין, כשהוא הדיוט לא.												◊
חטאו עד שלא נתמנו ואח"כ נתמנו - הרי אלו כהדיוטות												■
אם נודע להם עד שלא נתמנו - חייבים, ומשנתמנו - פטורים.	רבי שמעון:											■
איזהו נשיא? זה מלך, שנאמר: (ויקרא ד) מכל מצות ה' אלהיו, שאין על גביו אלא ה' אלהיו.												■
מה"מ?												◊
(ויקרא ד) אם הכהן המשיח יחטא - פרט לקודמות	דתנו רבנן:											◊
והלא דין הוא: ומה נשיא שמביא בשגגת מעשה - אין מביא על הקודמות, משיח שאין מביא אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה - אינו דין שלא יביא על הקודמות												◊
לא, אם אמרת בנשיא - שכן אין מביא חטאתו משעבר, תאמר במשיח - שמביא חטאתו משעבר? הואיל ומביא חטאתו משעבר יביא על הקודמות? תלמוד לומר: המשיח יחטא, חטא כשהוא משיח מביא, כשהוא הדיוט - אינו מביא.												◊
ותניא נמי גבי נשיא כה"ג:												■
(ויקרא ד) אשר נשיא יחטא - פרט לקודמות	[תניא]											◊
והלא דין הוא: ומה משיח שמביא חטאתו משעבר - אינו מביא על הקודמות, נשיא שאין מביא חטאתו משעבר - אינו דין שלא יביא על הקודמות												◊
מה למשיח - שכן אין מביא בשגגת מעשה, תאמר בנשיא - שמביא בשגגת מעשה? הואיל ומביא בשגגת מעשה יביא על הקודמות? תלמוד לומר: אשר נשיא יחטא, שחטא והרי הוא נשיא, ולא שחטא ועודו הדיוט.												◊
אשר נשיא יחטא, יכול גורה? ת"ל: אם הכהן המשיח יחטא, מה להלן לכשיחטא, אף כאן לכשיחטא.	ת"ר:											◊
יכול גורה.	אמר מר:											◊
גורה, מהיכא תיתי?												◊
אין, אשכחן, דכתיב: (ויקרא יד) ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם, בשורה היא להם שנגעים באים עליהם. דברי רבי יהודה	אמרי: [רבי יהודה]											◊
פרט לנגעי אונסין	רבי שמעון:											◊
לאו אמר רבי יהודה בשורה? הכא נמי אימא גורה היא הלכך כתיב: אם.												◊
ולרבי שמעון, נגעי אונסין מי לא מטמו?												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מוקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

הוריות-כהן משיח		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא	מאן דאמר										
(ויקרא יג) אדם כי יהיה - מן הדבור ואילך	והא תניא:		⚡								◊
והלא דין הוא: טמא בזב וטמא בנגעים, מה זב מן הדבור ואילך, אף נגעים מן הדבור ואילך			⚡								
לא, אם אמרת בזב - שכן אין מטמא באונס, תאמר בנגעים - שמטמאין באונס? תלמוד לומר: אדם כי יהיה, מן הדבור ואילך.				⚡							◊
פרט לנגעי רוחות.	רבא:					!					◊
פרט לנגעי כשפים.	רב פפא:							!			◊
אשר נשיא יחטא - פרט לחולה.	תנו רבנן:									■	◊
משום דהוה ליה חולה אידיה ליה מנשיאותיה?									⚡		
פרט לנשיא שנצטרע, שנאמר: (מלכים ב' טו) וינגע ה' את המלך ויהי מצורע עד יום מותו וישב בבית החפשיית ויותם בן המלך על הבית. מדקאמר בבית החפשיית, מכלל דעד השתא עבד הוה?	רב אבדימי בר חמא:									■	◊
כי הא דר' גמליאל ורבי יהושע הוה אולי בספינתא, בהדי דר' גמליאל הוה פיתא, בהדי רבי יהושע הוה פיתא וסולתא, שלים פיתיה דר' גמליאל סמך אסולתיה דרבי יהושע.										○	◊
אמר ליה: מי הוה ידעת דהוה לך עכובא כולי האי דאיתיה סולתא?	[רבי יהושע]								○		
אמר ליה: כוכב אחד לשבעים שנה עולה ומתעה את הספנים, ואמרת:י: שמא יעלה ויתעה אותנו.	[רבן גמליאל]								○		◊
אמר ליה: כל כך בידך ואתה עולה בספינה?	[רבי יהושע]								○		
א"ל: עד שאתה תמה עלי, תמה על שני תלמידים שיש לך ביבשה, רבי אלעזר חסמא ורבי יוחנן בן גודגאדא, שיודעין לשער כמה טפות יש בים, ואין להם פת לאכול ולא בגד ללבוש	[רבן גמליאל]									○	◊
נתן דעתו להושיבם בראש.	[רבי יהושע]								○		
כשעלה, שלח להם ולא באו, חזר ושלח ובאו.	[רבי יהושע]								○		
אמר להם: כמדומין אתם ששררה אני נותן לכם? עבדות אני נותן לכם, שנאמר: (מלכים א' יב) וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה.	[רבי יהושע]								○		◊
(ויקרא ד) אשר נשיא יחטא - אמר ריב"ז: אשרי הדור שהנשיא שלו מביא קרבן על שגגתו, אם נשיא שלו מביא קרבן, צריך אתה לומר מהו הדיוט ואם על שגגתו מביא קרבן, צריך אתה לומר מהו זדונו	ת"ר:									■	◊
אלא מעתה, דכתיב: (ויקרא ה) ואת אשר חטא מן הקדש ישלם, ובירבעם בן נבט דכתיב ביה: (מלכים א' יד) אשר חטא ואשר החטיא, הכי נמי דאשרי הדור הוא	מתקיף לה רבא בריה דרבא:								⚡		
שאני הכא, דשני קרא בדבוריה.									!		
מאי דכתיב: (קהלת ח) יש הבל אשר נעשה על הארץ וגו'? אשריהם לצדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים של עולם הבא בעולם הזה, או להם לרשעים שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים של עולם הבא בעולם הזה.	דרש רב נחמן בר רב חסדא:									■	◊
אטו צדיקי אי אכלי תרי עולמי מי סני להו?	רבא:								⚡		
אשריהם לצדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים של עולם הזה בעולם הזה, או להם לרשעים שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים של עולם הזה בעולם הזה.	אלא אמר רבא:									■	◊
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע אתו לקמיה דרבא	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]									○	◊
אוקימתון מסכתא פלן ומסכתא פלן?	אמר להו: [רבא]									○	◊
אמרו ליה: אין.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]									○	
איעתיתו פורתא?	[רבא]									○	
אמרו ליה: אין, דובנן קטינא דארעא.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]									○	◊
קרי עלייהו: אשריהם לצדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים שבעולם הזה בעולם הזה.	[רבא]									○	◊

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

הוריות-כהן משיח	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי דכתיב: (הושע י) כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם? משל לשני בני אדם שצלו פסחיהם, אחד אכלו לשום מצוה ואחד אכלו לשום אכילה גסה, זה שאכלו לשום מצוה - צדיקים ילכו בהם, זה שאכלו לשום אכילה גסה - ופושעים יכשלו בהם.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												
רשע קרית ליה? נהי דלא עביד מצוה מן המובחר, פסח מי לא קאכיל?	א"ל ריש לקיש:												
אלא משל לשני בני אדם, זה אשתו ואחותו עמו בבית וזה אשתו ואחותו עמו בבית, אחד נודמנה לו אשתו ואחד נודמנה לו אחותו, זה שנודמנה לו אשתו - צדיקים ילכו בהם, וזה שנודמנה לו אחותו - ופושעים יכשלו בהם.	[ריש לקיש]												
מי דמי? אגן קאמרינן חדא דרך, והכא שני דרכים	[רבה בר בר חנה]												
אלא משל ללוט ושתי בנותיו, הן שנתכוונו לשם מצוה - צדיקים ילכו בהם, הוא שנתכוון לשם עבירה - ופושעים יכשלו בהם.	[ריש לקיש]												
ודלמא הוא נמי לשם מצוה הוא מכוינן													
כל הפסוק הזה לשם עבירה נאמר:	רבי יוחנן:												
(בראשית יג) וישא לוט - (בראשית לט) ותשא אשת אדניו את עיניה													
את עיניו - (שופטים יד) ויאמר שמשון וגו' אותה קח לי כי היא ישרה בעיני													
וירא - (בראשית לד) וירא אותה שכס בן חמור													
את כל ככר הירדן - (משלי ו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם													
כי כלה משקה - (הושע ב) אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי.													
והא מינס אניס													
למה נקוד על וי"ו שבקומה של בכירה? לומר לך, שבשכבה לא ידע אבל בקומה ידע.	תנא משום רבי יוסי בר רבי חוני:												
ומאי ה"ל למעבד? מאי דהוה הוה													
נפקא מינה - דלפניא אחרינא לא איבעי ליה למישתי.													
מאי דכתיב: (משלי יח) אה נפשע מקרית עוז ומדינים ככריח ארמון? אה נפשע מקרית עוז - זה לוט שפירש מאברהם, ומדינים ככריח ארמון - שהטיל מדינים בין ישראל לעמון, שנאמר: (דברים כג) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה'. דרש רבא ואיתימא ר' יצחק, מאי דכתיב: (משלי יח) לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע? לתאוה יבקש נפרד - זה לוט שנפרד מאברהם, בכל תושיה יתגלע - שנתגלה קלונו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות	דרש רבה:												
עמוני ומואבי אסורין איסור עולם.	דתנן:												
תמר זנתה וזימרי זינה, תמר זנתה, יצאו ממנה מלכים ונביאים, זימרי זינה - נפלו כמה רבבות מישראל.	ואמר עולא:												
גדולה עבירה לשמה מצוה שלא לשמה, שנאמר: (שופטים ה) תבורך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תבורך, מאן נינהו נשים באהל? שרה, רבקה, רחל ולאה.	רב נחמן בר יצחק:												
איני?													
לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה	והאמר רב יהודה אמר רב:												
אימא: כמצוה שלא לשמה.													
שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה, שנאמר: (שופטים ה) בין רגליה כרע נפל שכב וגו'.	רבי יוחנן:												
והא קא מיתהניא מעבירה													
אפילו טובתם של רשעים רעה היא אצל צדיקים.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:												
לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה שבשכר מ"ב קרבנות שהקריב בלק הרשע, זכה ויצתה ממנו רות	רב יהודה אמר רב:												

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

הוריות-כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
רות בת בנו של עגלון בן בנו של בלק מלך מואב.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:											יא
מנין שאין הקב"ה מקפח אפילו שכר שיחה נאה? מהכא, דאילו בכירה דקרייה מואב, אמר ליה רחמנא למשה: (דברים ב) אל תצר את מואב ואל תתגר במ מלחמה, מלחמה הוא דלא, הא צעורי צערינהו ואילו צעירה דקרייה בן עמי. א"ל: (דברים ב) אל תצורם ואל תתגר במ כלל, אפילו צעורי לא.	רבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:											יא
לעולם יקדים אדם לדבר מצוה, שבשכר לילה אחת שקדמה בכירה לצעירה, זכתה וקדמתה ארבע דורות למלכות.	רבי חייה בר אבין א"ר יהושע בן קרחה:											יא
(ויקרא ד) מעם הארץ - פרט למשיח, מעם הארץ - פרט לנשיא	תנו רבנן:											יא
והלא כבר יצאו משיח לידון בפר, נשיא לידון בשעיר												יא
שיכול משיח על העלם דבר עם שגגת מעשה מביא פר, על שגגת מעשה - לחודיה מביא כשבה ושעירה? ת"ל: מעם הארץ - פרט למשיח, מעם הארץ - פרט לנשיא.												יא
תינה משיח, אלא נשיא בשגגת מעשה הוא דמייית?												יא
הכא במאי עסקינן - כגון שאכל כזית חלב כשהוא הדיוט, ונתמנה ואח"כ נודע לו, סלקא דעתך אמינא ניייתי כשבה או שעירה, קמ"ל.	רב זביד משמיה דרבא:											יא
הניחא לר"ש דאול בתר ידיעה, אלא לרבנן דאזלו בתר חטאה מאי איכא למימר?												יא
הכא במאי עסקינן - כגון שאכל חצי כזית חלב כשהוא הדיוט, ונתמנה והשלימו ואח"כ נודע לו, סלקא דעתך אמינא נצטרף ונייתי כשבה או שעירה, קמ"ל.	אלא אמר רב זביד משמיה דרבא:											יא
נשיאות מהו שתפסיק?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:											יא
היכי דמי?												יא
כגון שאכל חצי כזית חלב כשהוא הדיוט, ונתמנה ועבר והשלימו												יא
התם הוא דלא מצטרף, דאכליה פלגא כשהוא הדיוט ופלגא כשהוא נשיא, אבל הכא דאידי ואידי כשהוא הדיוט אכליה מצטרף, או דלמא לא שגג, מאי?												יא
תפשוט ליה מהא דאמר עולא א"ר יוחנן:												יא
אכל חלב והפריש קרבן והמיר וחזר בו, הואיל ונדחה ידחה.	[עולא א"ר יוחנן]											יא
הכי השתא, מומר לאו בר אתווי קרבן הוא, האי בר אתווי קרבן הוא.												יא
אכל ספק חלב כשהוא הדיוט, ונתמנה ונודע לו על ספקו, מהו?	בעא מיניה רבי זירא מרב ששת:											יא
אליבא דרבנן דאזלי בתר חטאה לא תבעי לך - דמיייתי אשם תלווי, אלא כי תבעי לך - אליבא דרבי שמעון, מדאשתני לודאי אשתני לספק, או דלמא כי אשתני לודאי - דאשתני קרבן דידיה, אבל הכא דלא אשתני קרבן דידיה - אימא ליייתי אשם תלווי?												יא
תיקו.												יא
מעם הארץ - פרט למומר	ת"ר: [ת"ק]											יא
ר"ש בר יוסי אומר משום ר"ש: אשר לא תעשינה בשגגה ואשם - השב בידיעתו מביא קרבן על שגגתו, לא שב בידיעתו אינו מביא קרבן על שגגתו.												יא
מאי בנייהו?												יא
מומר לאכול חלב ומביא קרבן על הדם איכא בנייהו	רב המנונא:											יא
כיון דמומר לאכול חלב - לדם נמי מומר הוי	מ"ס: [ת"ק]											יא
לדם מיהא שב בידיעתו הוא.	ומ"ס: [רבי שמעון]											יא
דכולי עלמא - מומר לאכול חלב לא הוי מומר לדם	והא רבא אמר:											יא
אלא, הכא באוכל נבלה לתאבון ונתחלף לו בשומן ואכלו קמיפלגי												יא

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא-ראיה-proof</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

הוריות-כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ	יא
כיון דלתאבון אכיל במזיד מומר הוא	מ"ס: [ת"ק]								◆	!		יא
כיון דאילו אשכח דהיתרא לא אכל דאיסורא לאו מומר הוא.	ומ"ס: [רבי שמעון]								◆	!		יא
אכל חלב זהו מומר, ואיזהו מומר? אכל נבילות וטריפות, שקצים ורמשים, ושטה יין נסך	תנו רבנן: [ת"ק]											יא
אף הלוכש כלאים.	רבי יוסי ברבי יהודה:											יא
אכל חלב זהו מומר, ואיזהו מומר? אוכל נבילות כו'.	אמר מר:											יא
מאי קאמר?												יא
ה"ק: אכל חלב לתאבון - הרי זה מומר, להכעיס - הרי זה צדוקי, ואיזהו מומר דבסתמו צדוקי? הוי אומר: אוכל נבילה וטריפה, שקצים ורמשים, ושטה יין נסך.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן: ה"ק: [ת"ק]											יא
אף הלוכש כלאים.	רבי יוסי ברבי יהודה:											יא
מאי בנייהו?												יא
איכא בנייהו כלאים דרבנן												יא
מדאורייתא הוי מומר, דרבנן לא הוי מומר	מר סבר: [ת"ק]											יא
כלאים כיון דמפרסם אסוריה, אפ"ל דרבנן הוי מומר.	ומר סבר: [רבי יוסי ברבי יהודה]											יא
פליגי בה רב אחא ורבינא:												יא
לתאבון - מומר, להכעיס - צדוקי	חד אמר: [רב אחא/רבינא]											יא
להכעיס נמי מומר, אלא איזהו צדוקי? כל העובד עבודת כוכבים.	וחד אמר: [רב אחא/רבינא]											יא
אכל פרעוש אחד או יתוש אחד - ה"ז מומר	מיתיבי:											יא
והא הכא דלהכעיס הוא, וקא קרי ליה מומר												יא
התם, דאמר: אטעום טעם דאיסורא.												יא
ואיזהו נשיא? זה מלך כו'.												יא
נשיא - יכול נשיא שבת כנחשון בן עמינדב? ת"ל: (ויקרא ד) מכל מצות ה' אלהיו, ולהלך הוא אומר: (דברים יז) למען ילמד ליראה את ה' אלהיו, מה להלך שאין על גביו אלא ה' אלהיו, אף נשיא שאין על גביו אלא ה' אלהיו.	תנו רבנן:											יא
כגון אני מהו בשעיר?	בעא מיניה רבי מרבי חייא:											יא
הרי צרתך בבבל.	אמר ליה: [רבי חייא]											יא
מלכי ישראל ומלכי בית דוד, אלו מביאים לעצמם ואלו מביאים לעצמם	איתיביה: [רבי]											יא
התם לא כייפי אהדדי, הכא אנן כייפינן להו לדידהו.	אמר ליה: [רבי חייא]											יא
כגון אני מהו בשעיר?	רב ספרא מתני הכי, בעא מיניה רבי מרבי חייא:											יא
התם שבת, הכא מחוקק	אמר ליה: [רבי חייא]											יא
(בראשית מט) לא יסור שבט מיהודה - זה ראש גולה שבבבל, שרודה את ישראל במקל (בראשית מט) ומחוקק מבין רגליו - אלו בני בניו של הלל, שמלמדים תורה לישראל ברבים.	ותניא:											יא
ואיזהו המשיח? המשוח בשמן המשחה, לא המרוכב בבגדים.												יא

Talmud Navigator

<p>disputants- חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story מקרא- key:</p>	<p>statement- מימרא- קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer! ראיה- proof</p>
--	---

הוריות-כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
איך בין כהן המשוח בשמן המשחה למרובה בגדים - אלא פר הבא על כל המצות												יא:
ואין בין כהן משמש לכהן שעבר - אלא פר יוה"כ ועשירית האיפה זה וזה שוים בעבודת יוה"כ, ומצויים על הבתולה, ואסורים על האלמנה, ואינם מטמאים בקרוביהם, ולא פורעים ולא פורמים, ומחזירין הרוצח.												יא:
שמן המשחה שעשה משה במדבר, היו שולקים בו את העיקרים, דברי רבי יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]											יא:
והלא לסוך את העקרים אינו סופק אלא שורין את העקרים במים, ומציף עליו שמן וקולט את הריח וקפחו.	רבי יוסי:											יא:
וכי נס אחד נעשה בשמן המשחה? והלא תחלתו שנים עשר לוגין, וממנו היה נמשח משכן וכליו אהרן ובניו כל שבעת ימי המלוואים, וכולו קיים לעתיד לבוא, שנאמר: (שמות ל) שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם.	אמר לו רבי יהודה:											יא:
(ויקרא ח) ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו - רבי יהודה אומר: שמן המשחה שעשה משה במדבר, כמה נסים נעשו בו מתחלה ועד סוף, תחלתו לא היה אלא שנים עשר לוגין, ראה כמה יורה בולעת וכמה עקרים בולעים וכמה האור שורף, ובו נמשח משכן וכליו ואהרן ובניו כל שבעת ימי המלוואים, ובו נמשחו כהנים גדולים ומלכים	תניא אידך: [רבי יהודה]											יא:
ואפילו כהן גדול בן כהן גדול טעון משיחה												יא:
ואין מושחים מלך בן מלך ואם תאמר: מפני מה משחו את שלמה? מפני מחלוקתו של אדוניו, ואת יואש - מפני עתליה, ואת יהואחז - מפני יהויקים, שהיה גדול ממנו שתי שנים												יא:
ואותו שמן קיים לעתיד לבוא, שנאמר: שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם, זה - בגימטריא שנים עשר לוגין הוו.												יא:
ואפילו כהן גדול בן כהן גדול טעון משיחה.	אמר מר:											יא:
מגלן?												יא:
דכתיב: (ויקרא ו) והכהן המשיח תחתיו מבניו, נימא קרא והכהן מתחתיו מבניו, מאי המשיח? קמ"ל, דמבניו דכהן גדול אי הוי משיח הוי כהן גדול, ואי לא - לא הוי כהן גדול.												יא:
ואין מושחין מלך בן מלך.	אמר מר:											יא:
מגלן?												יא:
דכתיב: (דברים יז) למען יאריך ימים על ממלכתו וגו', ירושה היא לכם.	רב אחא בר יעקב:											יא:
ומגלן דכי איכא מחלוקת בעי משיחה, ולאו כל דבעי מלכא מורית מלכותא לבניה?												יא:
אמר קרא: הוא ובניו בקרב ישראל, בזמן שלום בישראל קרינא ביה הוא ובניו, ואפילו בלא משיחה.	רב פפא:											יא:
אף יהוא בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם.	תנא:											יא:
ותיפוק ליה משום דראשון הוא												יא:
חסורי מחסרא והכי קתני: מלכי בית דוד משוחין, מלכי ישראל אין משוחין.	חסורי מחסרא והכי קתני:											יא:
מגלן?												יא:
אמר קרא: (שמואל א' טז) קום משחהו כי זה וגו', זה טעון משיחה ואין אחר טעון משיחה.	רבא:											יא:
אף יהוא בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם.	אמר מר:											יא:
ומשום מחלוקתו של יורם בן אחאב נמעול בשמן?												יא:
באפרסמא דכיא	כדאמר רב פפא:											יא:
ה"נ באפרסמא דכיא.												יא:
ואת יהואחז מפני יהויקים, שהיה גדול ממנו שתי שנים.												יא:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראייה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

הוריות-כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ומי קשיש מיניה? והכתיב: (דברי הימים א' ג) ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלישי צדקיהו הרביעי שלום												יא:
הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז	וא"ר יוחנן:											יא:
לעולם יהויקים קשיש, ומאי בכור? בכור למלכות.												יא:
ומי מלכי זוטרי מקמי קשישי? והא כתיב: (דברי הימים ב' כא) ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור												יא:
יהורם ממלא מקום אבותיו הוה, יהויקים לאו ממלא מקום אבותיו הוה.												יא:
הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז.	אמר מר:											יא:
והא חד חד קא חשיב, דכתיב: (דברי הימים א' ג) השלישי הרביעי												יא:
מאי שלישי? שלישי לבנים, ומאי רביעי? רביעי למלכות, דמעיקרא מלך יהואחז ולבסוף יהויקים ולבסוף יכניה ולבסוף צדקיהו.												יא:
הוא שלום הוא צדקיהו ולמה נקרא שמו שלום? שהיה משולם במעשיו.	ת"ר:											יא:
שלום - ששלמה מלכות בית דוד בימיו, ומה שמו? מתניה שמו, שנאמר: (מלכים ב' כד) וימלך מלך בבל את מתניה דודו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו, א"ל: יה יצדיק עליך את הדין אם תמרוד בי, (שנאמר: (מלכים ב' כד) ויבאהו בבלה, וכתיב: (דברי הימים ב' לו) וגם במלך נבוכד נצר מרד אשר השביעו ומי הוה שמן המשחה?	איכא דאמרי:											יא:
משנגנו ארון, נגנו שמן המשחה וצנצנת המן, ומקלו של אהרן שקדיה ופרחיה, וארגו ששלחו פלשתים דורון לישראל, שנאמר: (שמואל א' ו) ואת כלי הזהב אשר השבותם לו אשם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אותו והלך	והתניא:											יב:
ומי גנוז?												יב:
יאשיהו מלך יהודה גנוז, שראה שכתוב בתורה: (דברים כח) יולך ה' אותך ואת מלכך וגו', צוה וגזום, שנאמר: (דברי הימים ב' לה) ויאמר ללויים המבינים לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את ה' אלהיכם ואת עמו ישראל												יב:
אתיא שם שם, אתיא משמרת משמרת, אתיא דורות דורות	ואמר רבי אלעזר:											יב:
באפרסמא דכיא.	רב פפא:											יב:
כיצד מושחין את המלכים? כמין נור, ואת הכהנים? כמין כי.	ת"ר:											יב:
מאי כמין כי?												יב:
כמין כף יוני.	רב מנשיא בר גדא:											יב:
בתחלה מוצקין שמן על ראשו, ואח"כ נותנין לו שמן בין ריסי עיניו, ותניא אחריתי: בתחלה נותנין לו שמן בין ריסי עיניו, ואח"כ מוצקין לו שמן על ראשו	תני חדא:											יב:
תנאי היא, איכא דאמרי: משיחה עדיפא, ואיכא דאמרי: יציקה עדיפא.												יב:
מ"ט דמאן דאמר יציקה עדיפא?												יב:
דכתיב: (ויקרא ח) ויצוק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו.												יב:
ומאן דאמר משיחה עדיפא, מ"ט?												יב:
קסבר: שכן אתה מוצא אצל כלי שרת.												יב:
והכתיב ויצוק, ובסוף וימשח												יב:
הכי קאמר: מאי טעם ויצוק? משום דוימשח.												יב:

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

הוריות-כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מאן דאמר													
(תהלים קלג) כשמן הטוב וגו' יורד על הזקן זקן אהרן וגו' - כמין שני טפי מרגליות היו תלויות לאהרן בזקנו.	ת"ר:												יב.
כשהוא מספר, עולות ויושבות לו בעיקר זקנו, ועל דבר זה היה משה דואג, אמר: שמא חס ושלום מעלתי כשמן המשחה? יצתה בת קול ואמרה: כשמן הטוב וגו' (תהלים קלג) כטל חרמון, מה טל חרמון אין בו מעילה, אף שמן המשחה שבזקן אהרן אין בו מעילה. ועדיין היה אהרן דואג, אמר: שמא משה לא מעל אבל אני מעלתי? יצתה בת קול ואמרה לו: (תהלים קלג) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, מה משה לא מעל, אף אתה לא מעלת.	רב פפא, תנא:												יב.
אין מושחים את המלכים אלא על המעיין, כדי שתמשך מלכותם, שנא': (מלכים א' א) ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדוניכם וגו' והורדתם אותו אל גיחון.	ת"ר:												יב.
האי מאן דבעי לידע אי מסיק שתיה אי לא, ניתלי שרגא בעשרה יומי דבין ראש השנה ליום הכפורים בביתא דלא נשיב זיקא, אי משיך נהוריה נידע דמסיק שתיה.	רבי אמר:												יב.
ומאן דבעי למיעבד בעיסקא, ובעי למידע אי מצלה אי לא מצלה, לירבי תרגולא, אי שמין ושפר מצלח.													יב.
האי מאן דבעי למיפק לאורחא, ובעי למידע אי חזר ואתי לביתא אי לא, ניקום בביתא דחברא, אי חזי בבואה דבבואה לידע דהדר ואתי לביתא.													יב.
ולאו מלתא היא, דלמא חלשא דעתיה ומיתרע מזליה.													יב.
השתא דאמרת: סימנא מילתא היא, לעולם יהא רגיל למיחזי בריש שתא קרא ורוביא, כרתי וסילקא ותמרי.	אביי:												יב.
אמר להו רב משרשיא לבריה:	[רב משרשיא]												יב.
כי בעיתו מיזיל ומגמרי קמי רבייכו, גרסו מתניתא ועלו לקמי רבייכו													יב.
וכי יתביתו קמיה חזו לפומיה, דכתיב: (ישעיהו ל) והיו עניניך ראות את מוריך													יב.
וכי גרסיתו - גרסו על נהרא דמיא, דכי היכי דמשכן מיא משכן שמעתתיכו													יב.
ותיבו אקילקלי דמתא מחסיא ולא תיבו אפדני דפומבדיתא													יב.
טב גלגנא סריא דמתא מחסיא למיכל מכותחא דרמי כיפי.													יב.
(שמואל א' ב) רמה קרני באלהי - רמה קרני ולא רמה פכי, דוד ושלמה שנמשחו בקרן - נמשכה מלכותן, שאול ויהוא שנמשחו בכף - לא נמשכה מלכותן.													יב.
המשוח בשמן המשחה וכו'.													יב. <
משיח - יכול מלך? ת"ל: כהן	ת"ר:												יב.
אי כהן, יכול מרובה בגדים? ת"ל: משיח													יב.
אי משיח, יכול משוח מלחמה? תלמוד לומר: והכהן המשיח, שאינו משיח על גביו.													יב.
מאי משמע?													יב.
הירך - המיומנת שבירך	כדאמר רבא:												יב.
הכא נמי המשיח - המיומן שבמשוחים.													יב.
משיח - יכול מלך.	אמר מר:												יב. <
מלך פר הוא דמייתי? שיער הוא דמייתי?													יב.
איצטריך, ס"ד אמיא: על שגגת מעשה יביא שיער, על העלם דבר יביא פר, קמ"ל.													יב.
אין בין משוח בשמן המשחה כו'.													יב. <
מתניתין דלא כרבי מאיר, דאי ר"מ													יב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

הוריות-כהן משיח	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מרוכה בגדים מביא פר הבא על כל המצות, דברי ר"מ	הא תניא: [רבי מאיר]								◆	■	■	◆	יב.
ולא הודו לו חכמים.	[חכמים]								◆	■	■	◆	יב.
מ"ט דר"מ?									א				יב.
(ויקרא ד) משיח - אין לי אלא משוח בשמן המשחה, מרוכה בגדים מנין? תלמוד לומר: הכהן המשיח.	דתניא:								■	!		◆	יב.
במאי אוקימתי? כרבנן									ז				יב.
אין בין כהן משמש לכהן שעבר - אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפה	אימא סיפא:								■	ז		◆	יב:
אתאן לרבי מאיר									ז			◆	יב:
אירע בו פסול ככהן גדול, ועבר ומינו כהן אחר תחתיו - הראשון חוזר לעבודתו, והשני כל מצות כהונה עליו, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]								◆	ז		◆	יב:
ראשון חוזר לעבודתו, ושני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא - לכהן הדיוט	רבי יוסי:								◆	ז		◆	יב:
מעשה ביוסף בין אילים מצפורי שאירע בו פסול ככהן גדול, ומינוהו תחתיו ובא מעשה לפני חכמים ואמרו ראשון חוזר לעבודתו שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט, כהן גדול - משום איבה, כהן הדיוט - משום מעלין בקדש ואין מורידין	אמר רבי יוסי:								○	ז			יב:
רישא רבנן וסיפא ר"מ?									ז				יב:
אין, רישא רבנן וסיפא ר"מ.	רב חסדא:								!			◆	יב:
רבי היא, ונסיב לה אליבא דתנאי.	רב יוסף:								!			◆	יב:
ר"ש היא, וסבר לה כר"מ בחדא ופליג עליה בחדא	רבא:								!			◆	יב:
דברים שבין כהן גדול לכהן הדיוט - אלו הם: פר הבא על כל המצות, ופר יוה"כ, ועשירית האיפה, ולא פורע ולא פורם, אבל הוא פורם מלמטה וההדיוט מלמעלה, ואין מטמא לקרובים, ומוזהר על הבתולה, ואסור באלמנה, ומחזיר את הרוצח, ומקריב אונן ואינו אוכל ואינו חולק, מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש, ומשמש בשמונה כלים, וכל עבודת יום הכפורים אינה כשרה אלא בו, ופטור על טומאת מקדש וקדשיו	דתניא:								■	!		◆	יב:
וכולן נוהגין במרוכה בגדים חוץ מפר המביא על כל המצות									■	!		◆	יב:
וכולן נוהגין במשיח שעבר חוץ מפר יוה"כ ועשירית האיפה									■	!		◆	יב:
וכולן אין נוהגין במשוח מלחמה חוץ מה' דברים האמורים בפרשה: לא פורע ולא פורם, ואין מטמא לקרובים, ומוזהר על הבתולה, ואסור באלמנה									■	!		◆	יב:
ומחזיר את הרוצח, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]								◆	■	!	◆	יב:
אינו מחזיר.	חכמים:								◆	■	!	◆	יב:
והאי ממאי דר"ש היא?									ז				יב:
מאן שמעת ליה דאמר: פטור על טומאת מקדש וקדשיו? ר"ש.	רב פפא:								!			◆	יב:
חוץ מה' דברים האמורים בפרשה.									■				יב:
מה"מ?									א				יב:
(ויקרא כא) והכהן הגדול מאחיו - זה כהן גדול, אשר יוצק על ראשו שמן המשחה - זה משוח מלחמה, ומלא את ידו ללבוש את הבגדים - זה מרוכה בגדים, על כולן הוא אומר: ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרום ועל כל נפשות מת לא יבא	דת"ר:								■	■	!	◆	יב:
יכול יהו כולן מקריבין אוננים?									ז	■	!	◆	יב:
ת"ל: (ויקרא כא) כי נור שמן משחת אלהיו עליו, עליו - ולא על חבירו									!	■	!	◆	יב:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

Talmud Navigator

הוריות-כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ואחר שחלקו הכתוב, יכול לא יהא מצווה על הבתולה?													יב:
ת"ל: והוא.													יב:
כתנאי:													יב:
(ויקרא כא) והוא אשה בבתוליה יקח - אחר שחלק הכתוב ריבה, דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]												יב:
אין לי אלא שעבר מחמת קרוי, מחמת מומין מנין? ת"ל: והוא.	רבי עקיבא:												יב:
משיח שנצטרע מהו באלמנה? מידחא דחי או מיפטר פטר?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:												יב:
לא הוה בדידה.													יב:
זימנין הוי יתיב רב פפא וקמבעיא ליה	[רב פפא]												יב:
אין לי אלא שעבר מחמת קרוי, עבר מחמת מומין מנין? ת"ל: והוא.	הונא בריה דרב נחמן לרב פפא, תנינא:												יב:
קם נשקיה ברישיה ויהיב ליה ברתייה.	[רב פפא]												יב:
כהן גדול פורם מלמטה, וההדיוט מלמעלה.													יב:
כהן גדול מקריב אונן ולא אוכל, וההדיוט לא מקריב ולא אוכל.													יב:
למטה - למטה ממש, למעלה - למעלה ממש	רב:												יב:
למטה - למטה מקמי שפה, למעלה - למעלה מקמי שפה, וזה וזה בצואר.	שמואל:												יב:
על כל המתים כולן - רצה מבדיל קמי שפה שלו, רצה אינו מבדיל קמי שפה שלו, על אביו ועל אמו - מבדיל	מיתבי:												יב:
כיון דבעלמא הוי קרע, קרי כאן בגדיו לא יפרום													יב:
שמואל כרבי יהודה סבירא ליה													יב:
כל קרע שאינו מבדיל שפה שלו - אינו אלא קרע של תפלות.	דאמר: [רבי יהודה]												יב:
ומי אית ליה לר"י קריעה בכהן גדול?													יב:
אילו נאמר ראש לא יפרע ובגד לא יפרום, הייתי אומר: בראש ובגד של סוטה הכתוב מדבר, ת"ל: (ויקרא כא) את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרום, שאינו בפריעה ופרימה כל עיקר, דברי רבי יהודה	והא תניא: [רבי יהודה]												יב:
אינו פורם כדרך שבני אדם פורמין, אלא הוא מלמטה וההדיוט מלמעלה	רבי ישמעאל:												יב:
שמואל סבר לה כר"י בחדא ופליג עליה בחדא.													יב:
כל התדיר מחבירו קודם את חבירו													יב:
וכל המקודש מחבירו קודם את חבירו.													יב:
פר המשיח ופר העדה עומדים - פר המשיח קודם לפר העדה בכל מעשיו.													יב:
מנא הני מילי?													יב:
דאמר קרא: (במדבר כח) מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד, מכדי כתיב עולת הבקר, עולת התמיד למה ליה? הכי קאמר רחמנא: כל דתדירה קדמה.	אביי:												יב:
וכל המקודש מחבירו הוא קודם את חבירו.													יב:
מנלן?													יב:

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

הוריות-כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	נ	ס
וקדשתו - לכל דבר שבקדושה, לפתוח ראשון, ולברך ראשון, וליטול מנה יפה ראשון.	דתנא דבי רבי ישמעאל:												!	◊	יב:
פר כהן משוח ופר עדה כל.															יג:
מנא הני מילי?														^	יד:
(ויקרא ד) ושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון - מה ת"ל הראשון? שיהא ראשון קודם לפר העדה בכל מעשיו.	דת"ר:														יז:
פר כהן משיח ופר העדה עומדים - פר כהן משיח קודם לפר העדה בכל מעשיו, הואיל ומשיח מכפר ועדה מתכפרת, דין הוא שיקדים המכפר למתכפר, וכן הוא אומר: (ויקרא טז) וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל.	ת"ר:														יח:
פר העלם דבר של צבור קודם לפר של עבודת כוכבים. מ"ט? האי חטאת והאי עולה															יט:
(ויקרא ה) והקריב את אשר לחטאת ראשונה - מה ת"ל? אם ללמד שתהא חטאת ראשונה, הרי כבר נאמר: ואת השני יעשה עולה כמשפט אלא זה בנה אב, שיהו כל חטאות קודמות לעולות הבאים עמהם וקיי"ל, דאפילו חטאת העוף קודמת לעולת בהמה.	ותנאי:														כ:
פר עבודת כוכבים קודם לשעיר עבודת כוכבים.															כא:
אמאי? האי חטאת והאי עולה														⚡	כב:
חטאת עבודת כוכבים חסירא אל"ף, (במדבר טו) לחטת כתיב.	אמרי במערבא משמיה דרבא בר מרי:													!	כג:
כמשפט כתיב ביה.	רבא:													!	כד:
שעיר עבודת כוכבים קודם לשעיר נשיא. מ"ט? האי צבור והאי יחיד.															כה:
שעיר נשיא קודם לשעירת יחיד. מ"ט? האי מלך והאי הדיוט.															כז:
שעירת יחיד קודמת לכבשת יחיד.															כח:
כבשת יחיד קודמת לשעירת יחיד	והא תנאי:													⚡	כט:
תנאי היא, מר סבר: שעירה עדיפא, שכן נתרבתה אצל עבודת כוכבים ביהוד ומר סבר: כבשה עדיפא, שכן נתרבתה באליה.	אביי:													!	ל:
עומר קודם לכבש הבא עמו															לא:
שתי הלחם קודמים לכבשים הבאים עמהם.															לב:
זה הכלל: דבר הבא בגין ליום - קודם לדבר הבא בגין לחם.															לג:
האיש קודם לאשה - להחיות ולהשב אבדה, והאשה קודמת לאיש - לכסות ולהוציא מבית השבי.															לד:
בזמן ששניהם עומדים בקלקלה - האיש קודם לאשה.															לה:
היה הוא ואביו ורבו בשבי - הוא קודם לרבו, ורבו קודם לאביו, אמו קודמת לכולם.	ת"ר:														לו:
חכם קודם למלך ישראל, חכם שמת - אין לנו כיוצא בו, מלך ישראל שמת - כל ישראל ראויים למלכות.															לז:
מלך קודם לכהן גדול, שנאמר: (מלכים א' א) ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדוניכם וגו'.															לח:
כהן גדול קודם לנביא, שנאמר: (מלכים א' א) ומשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא, הקדים צדוק לנתן ואומר: (זכריה ג) שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך וגו', יכול הדיוטות היו? ת"ל: (זכריה ג) כי אנשי מופת המה, ואין מופת אלא נביא, שנאמר: (דברים יג) ונתן אליך אות או מופת.															לט:
משוח בשמן המשחה קודם למרובה בגדים															לכ:
מרובה בגדים קודם למשיח שעבר מחמת קריז															לכ:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof
 ■ מקרא-key:

Talmud Navigator

הוריות-כהן משיח	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
משיח שעבר מחמת קריו קודם לעבר מחמת מומו														◊									יג.
עבר מחמת מומו קודם למשוח מלחמה														◊									יג.
משוח מלחמה קודם לסגן														◊									יג.
סגן קודם לאמרכל.														◊									יג.
מאי אמרכל?														▲									יג.
אמר כולא.	רב חסדא:													◊	!								יג.
אמרכל קודם לגזבר														◊									יג.
גזבר קודם לראש משמל														◊									יג.
ראש משמר קודם לראש בית אב														◊									יג.
ראש בית אב קודם לכהן הדיוט.														◊									יג.
לענין טומאה, סגן ומשוח מלחמה איזה מהם קודם?	איבעיא להו:													◊	▲								יג.
סגן ומשוח מלחמה שהיו מהלכים בדרך ופגע בהם מת מצוה, מוטב שיטמא משוח מלחמה ואל יטמא סגן, שאם יארע בו פסול בכהן גדול, נכנס הסגן ומשמש תחתיו.	מר זוטרא בריה דרב נחמן: ת"ש, דתניא:													◊	!								יג.
משוח מלחמה קודם לסגן	והתניא:													◊	ז								יג.
כי תניא ההיא - להחיותו.	רבינא:													◊	!								יג.
כהן קודם ללוי, לוי לישראל, ישראל לממזר, וממזר לנתין, ונתין לגר, וגר לעבר משוחרר.														◊									יג.
אימתי? בזמן שכולם שוים, אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ - ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ.														◊									יג.
כהן קודם ללוי														◊									יג.
שנאמר: (דברי הימים א' כג) בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים.														◊									יג.
לוי קודם לישראל														◊									יג.
שנאמר: (דברים י') בעת ההיא הבדיל ה' את שבט הלוי (מתוך) וגו'.														◊									יג.
ישראל קודם לממזר														◊									יג.
שזה מיוחס, וזה אינו מיוחס.														◊									יג.
ממזר קודם לנתין														◊									יג.
זה בא מטפה כשרה, וזה בא מטפה פסולה.														◊									יג.
נתין קודם לגר														◊									יג.
זה גדל עמנו בקדושה, וזה לא גדל עמנו בקדושה.														◊									יג.
גר קודם לעבד משוחרר														◊									יג.
זה היה בכלל ארור, וזה לא היה בכלל ארור.														◊									יג.
אימתי? בזמן שכולן שוין כל.														◊									יג.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

Talmud Navigator

הוריות-כהן משיח	מאי דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
מה"מ?																			
דאמר קרא: (משלי י) יקרה היא מפנינים, מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים.	רב אחא ברבי חנינא:																		
בדן הוא שיקדים עבד משוחרר לגר, שזה גדל עמנו בקדושה, וזה לא גדל עמנו בקדושה, אלא זה היה בכלל ארור, וזה לא היה בכלל ארור.	תניא, רשב"י:																		
מפני מה הכל רצין לישא גיורת, ואין הכל רצין לישא משוחררת?	שאלו תלמידיו את רבי אלעזר ברבי צדוק:																		
זו היתה בכלל ארור, וזו לא היתה בכלל ארור. דבר אחר: זו היתה בחזקת שמור, וזו לא היתה בחזקת שמור.	אמר להם: [רבי אלעזר ברבי צדוק]																		
שאלו תלמידיו את רבי אלעזר: מפני מה הכלב מכיר את קונו, וחתול אינו מכיר את קונו?	שאלו תלמידיו את רבי אלעזר:																		
ומה האוכל ממה שעכבר אוכל משכח, האוכל עכבר עצמו עאכ"ו.	אמר להם: [רבי אלעזר]																		
מפני מה הכל מושלים בעכברים?	שאלו תלמידיו את רבי אלעזר:																		
מפני שסורן רע.	[רבי אלעזר]																		
מאי היא?																			
אפילו גלימי גייצי.	רבא:																		
אפילו שופתא מרא גייצי.	רב פפא:																		
חמשה דברים משכחים את הלימוד:	ת"ר:																		
האוכל ממה שאוכל עכבר וממה שאוכל חתול																			
והאוכל לב של בהמה																			
והרגיל בזיתים																			
והשותה מים של שירי רחיצה																			
והרוחץ רגליו זו על גבי זו																			
אף המניח כליו תחת מראשותיו.	ויש אומרים:																		
חמשה דברים משיבים את הלימוד:																			
פת פחמין וכל שכן פחמין עצמן																			
והאוכל ביצה מגולגלת בלא מלח																			
והרגיל בשמן זית																			
והרגיל בין ובשמים																			
והשותה מים של שירי עיסה																			
אף הטובל אצבעו במלח ואוכל.	ויש אומרים:																		
הרגיל בשמן זית.																			
מסייע ליה לרבי יוחנן																			
כשם שהזית משכה לימוד של שבעים שנה, כך שמן זית משיב לימוד של שבעים שנה.	דאמר רבי יוחנן:																		

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
---	---

הוריות-כהן משיח		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והרגיל בין ובשמים.												◊	יג:
מסייע ליה לרבא													יג:
חמרא וריחני פקחין.	דאמר רבא:												יג:
והטובל אצבעו במלה.													יג:
ובאחת.	ריש לקיש:												יג:
כתנאי													יג:
אחת ולא שתים	רבי יהודה:											◊	יג:
שתים ולא שלש	רבי יוסי:											◊	יג:
וסימניך: קמיצה.													יג:
עשרה דברים קשים ללימוד:													יג:
העובר תחת האפסר הגמל וכל שכן תחת גמל עצמו													יג:
והעובר בין שני גמלים													יג:
והעובר בין שתי נשים													יג:
והאשה העוברת בין שני אנשים													יג:
והעובר מתחת ריח רע של נבילה													יג:
והעובר תחת הגשר שלא עברו תחתיו מים מ' יום													יג:
והאוכל פת שלא בשל כל צרכו													יג:
והאוכל בשר מזהמא ליסטרון													יג:
והשותה מאמת המים העוברת בבית הקברות													יג:
והמסתכל בפני המת													יג:
ויש אומרים: אף הקורא כתב שעל גבי הקבר.													יג:
כשהנשיא נכנס, כל העם עומדים, ואין יושבים עד שאומר להם: שבו	ת"ר:												יג:
כשאב ב"ד נכנס, עושים לו שורה אחת מכאן ושורה אחת מכאן עד שישב במקומו													יג:
כשחכם נכנס, אחד עומד ואחד יושב עד שישב במקומו.													יג:
בני חכמים ותלמידי חכמים, בזמן שרבים צריכים להם - מפסיעין על ראשי העם													יג:
יצא לצורך - יכנס וישב במקומו.													יג:
בני ת"ח שממונים אביהם פרנס על הצבור, בזמן שיש להם דעת לשמוע - נכנסים ויושבים לפני אביהם ואחוריהם כלפי העם, בזמן שאין להם דעת לשמוע - נכנסים ויושבים לפני אביהם ופניהם כלפי העם.													יג:
אף בבית המשתה עושים אותם סניפין.	רבי אלעזר בר ר' צדוק:												יג:
יצא לצורך - נכנס ויושב במקומו.	אמר מר:												יג:

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator

הוריות-כהן משיח	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
לא אמרו אלא לקטנים, אבל לגדולים לא, הוה ליה למבדק נפשיה מעיקרא	מירא	רב פפא:															
לעולם ילמד אדם עצמו להשכים ולהעריב, כדי שלא יתרחק.	מירא	דאמר רב יהודה אמר רב:															
האידינא דחלשא עלמא, אפילו לגדולים נמי.	מירא	רבא:															
אף בבית המשתה עושים אותם סניפים.	מירא	רבי אלעזר ב"ר צדוק:															
בהיי אביהם בפני אביהם.	מירא	רבי יוחנן:															
בימי רשב"ג נישנית משנה זו	מירא	רבן שמעון בן גמליאל נשיא, רבי מאיר חכם, רבי נתן אב"ד, כי הוה רשב"ג התם הווי קיימי כולי עלמא מקמיה, כי הווי עיילי רבי מאיר ורבי נתן הווי קיימי כולי עלמא מקמיהו															
אמר רשב"ג: לא בעו למיהוי היכרא בין דילי לדידהו? תקין הא מתניתא.	מירא	[רשב"ג]															
ההוא יומא לא הווי רבי מאיר ורבי נתן התם, למחר כי אתו, חזו דלא קמו מקמיהו כדרגילא מילתא, אמרי: מאי האי?	מירא	אמרו להו: הכי תקין רשב"ג.															
אמר ליה ר"מ לרבי נתן: אנא חכם ואת אב"ד, נתקין מילתא כי לדידן.	מירא	[רבי מאיר]															
מאי נעביד ליה?	מירא	[רבי נתן]															
נימא ליה: גלי עוקצין, דלית ליה, וכיון דלא גמר, נימא ליה: (תהלים קו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו, למי נאה למלל גבורות ה'? מי שיכול להשמיע כל תהלותיו, נעבריה, והוי אנא אב"ד ואת נשיא.	מירא	[רבי מאיר]															
שמעיהו רבי יעקב בן קרשי, אמר: דלמא חס ושלום אתיא מלתא לידי כיסופא, אזל יתיב אחורי עיליתיה דרשב"ג, פשט, גרס ותנא, גרס ותנא.	מירא	[רבי יעקב בן קרשי]															
אמר: מאי דקמא? דלמא חס ושלום איכא בי מדרשא מידי, יהב דעתיה וגרסה.	מירא	[רשב"ג]															
למחר אמרו ליה: ניתי מר וניתני בעוקצין	מירא	[ר"מ ורבי נתן]															
פתח ואמר.	מירא	[רשב"ג]															
בתר דאוקים, אמר להו: אי לא גמירנא כסיפיתנן, פקיד ואפקינהו מבי מדרשא.	מירא	[רשב"ג]															
הווי כתיבי קושייא בפתקא ושדו התם, דהווי מיפריק מיפריק, דלא הווי מיפריק כתיבי פירוקי ושדו.	מירא	[ר"מ ורבי נתן]															
אמר להו רבי יוסי: תורה מבחוץ ואנו מבפנים?	מירא	[רבי יוסי]															
אמר להו רבן שמעון בן גמליאל: נייעלינהו, מיהו ניקנסיהו דלא נימרו שמעתא משמיהו.	מירא	[רשב"ג]															
אסיקו לרבי מאיר אחרים, ולר' נתן יש אומרים.	מירא	אחוו להו בחלמיהו זילו פייסוהו לרבן שמעון ב"ג															
רבי נתן אול, רבי מאיר לא אול, אמר: דברי חלומות לא מעלין ולא מורדין.	מירא	רבי נתן אול, רבי מאיר לא אול, אמר: דברי חלומות לא מעלין ולא מורדין.															
כי אזל רבי נתן, אמר ליה רשב"ג: נהי דאהני לך קמרא דאבוך למהוי אב ב"ד, שווינך נמי נשיא?	מירא	[רבי לרבן שמעון בריה]															
מתני ליה רבי לרבן שמעון בריה, אחרים אומרים: אילו היה תמורה לא היה קרב.	מירא	אמר לו: מי הם הללו שמימיהם אנו שותים ושמותם אין אנו מזכירים?															
אמר לו: מי הם הללו שמימיהם אנו שותים ושמותם אין אנו מזכירים?	מירא	[רבי]															
אמר ליה: בני אדם שבקשו לעקור כבודך וכבוד בית אביך.	מירא	[רבן שמעון]															
אמר ליה: (קהלת ט) גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה	מירא	[רבן שמעון]															

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O key-מקרא:	statement- מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
---	---

Talmud Navigator

הוריות-כהן משיח	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
אמר ליה: (תהלים ט) האויב תמו חרבות לנצח.	[רבי]	○													יד.
אמר ליה: הני מלי היכא דאהנו מעשייהו, רבנן לא אהנו מעשייהו	[רבן שמעון]	○													יד.
הדר אתני ליה, אמרו משום רבי מאיר: אילו היה תמורה לא היה קרב.	[רבי]				■										יד.
אפילו רבי דענוותנא הוא, תנא אמרו משום ר"מ, אמר ר"מ לא אמר.	רבי:				■										יד.
פליגו בה רבן שמעון בן גמליאל ורבנן	רבי יוחנן:													■	יד.
סיני עדיף	חד: [רבן שמעון בן גמליאל/רבנן]								◆	■	■			○	יד.
עוקר הרים עדיף.	וחד: [רבן שמעון בן גמליאל/רבנן]								◆	■	■			○	יד.
רב יוסף סיני, רבה עוקר הרים														○	יד.
איזה מהם קודם?	שלחו לתמן:									^					יד.
סיני עדיף	שלחו להו:									!					יד.
הכל צריכין למרי חטיא	דאמר מר:									!					יד.
ואפילו הכי לא קביל רב יוסף עליה.										○					יד.
מלך רבה עשרין ותרתין שנין, והדר מלך רב יוסף. וכל שני דמלך רבה, רב יוסף אפילו אומנא לביתיה לא חליף.										○					יד.
אביי ורבא ורבי זירא ורבה בר מתנה הוו יתבי והוו צריכי רישא														○	יד.
אמרי: כל דאמר מלתא ולא מפריך להו רישא.														○	יד.
דכולהו איפריך, דאביי לא איפריך.										○					יד.
חזייה רבה לאביי דגבה רישא, א"ל: נחמני, פתח ואימא.										○					יד.
רבי זירא ורבה בר רב מתנה הי מנייהו עדיף? רבי זירא חריף ומקשה, ורבה בר רב מתנה מתון ומסיק, מאי?	איבעיא להו:													^	יד.
תיקו.														■	יד.
הדרן עלך כהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות															יד.